

ความเชื่อในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา

Belief of studying Business Japanese course : The case study of University of Phayao

ณภัทร แสนโชนน์
Napat Sanpote

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์สำรวจความเชื่อ (Beliefs) ต่อการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยพะเยากลุ่มที่เคยเรียน (กลุ่มที่ 1) และไม่เคยเรียน (กลุ่มที่ 2) วิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ โดยใช้แบบสอบถาม ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามของ Horwitz ที่เรียกว่า BALLI ใน 5 ด้าน (*ความยาก กลยุทธ์ การสื่อสาร ธรรมชาติ แรงจูงใจ และความถนัด*) ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ทางสถิติ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความเชื่อในการเรียนโดยใช้การทดสอบสถิติ t - test ผลการสำรวจพบว่า นิสิตกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 มีความเชื่อในระดับเห็นด้วย ใน 4 ด้าน เรียงค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย : ด้าน *ความยาก* (85.6 และ 84.2) *กลยุทธ์การสื่อสาร* (80.4 และ 83.4) *แรงจูงใจและความคาดหวัง* (74.6 และ 78.2) *ธรรมชาติ* (70.2 และ 76.2) ส่วนด้าน *ความถนัด* (59.8 และ 59.4) นิสิตมีความเชื่อในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่า t พบว่า *ไม่มีความแตกต่างกัน* ยกเว้นด้าน *ธรรมชาติ* จะมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05

จากผลการวิเคราะห์ สรุปได้ว่า นิสิตทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวกในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ เนื่องจากนิสิตได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนวิชานี้ อาจจะเป็นความสำคัญและประโยชน์ในการที่จะนำความรู้ ไปใช้ในการติดต่อสื่อสาร ในการทำงาน และความเชื่อในด้านนี้จะ เป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจของนิสิต

คำสำคัญ : วิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ มหาวิทยาลัยพะเยา ความเชื่อ BALLI

Abstract

This paper focuses on studying the beliefs of students who have taken (group 1) and who have not (group 2) taken Business Japanese course. The students' beliefs were captured through a questionnaire that adapted from Horwitz's questionnaire called BALLI in five factors as followed: *difficulty, communication strategies, nature, motivation and expectations* and *aptitude*. Furthermore, the data were analyzed by using statistic methods including frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation and t - test. In addition, the results showed the response frequency in percentage ranging (group 1 and group 2) from high to low. The response of "agree" represented in four factors: *difficulty* (85.6 and 84.2), *communication strategies* (80.4 and 83.4), *motivation and expectations* (74.6 and 78.2) and *nature* (70.2 and 76.2). Moreover, the response of "moderately agree" represented in *aptitude* (59.8 and 59.4). There is no significant difference among the response of two groups in four factors of belief questionnaire. In terms of the nature, there is a significant difference among the two groups of students.

¹ อาจารย์ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

According to the result of analysis above, most of students have a positive attitude because they can see the importance and benefits of these aspects. They believe that they can use the knowledge gained from the course to communicate and work. This belief is the most influential factor in their desire to succeed in studying this Business Japanese course.

Keywords : Business Japanese, University of Phayao, Beliefs, BALLI

บทนำ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยาได้เปิดสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา สำหรับการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (Business Japanese) เริ่มเปิดสอนเป็นวิชาเอกเลือก สำหรับบัณฑิตสาขาภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 4 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เช่นเดียวกัน เพราะได้เล็งเห็นความสำคัญ ของวิชานี้ และคิดว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาด้านภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยพะเยา จะได้ประโยชน์จากการเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจในการไปทำงานที่มีความหลากหลายมากขึ้นกว่าเดิม

นายชินโกะ ซาโตะ ประธานหอการค้าญี่ปุ่น-กรุงเทพฯ (JCC) เปิดเผยในการสัมมนาส่งเสริมการลงทุนในประเทศไทย เมื่อวันที่ 17 พ.ศ. 2559 ว่า จำนวนบริษัทญี่ปุ่นที่เข้ามาจดทะเบียนเป็นสมาชิกหอการค้าญี่ปุ่น-กรุงเทพฯ ปี 2558-2559 มีจำนวนรวม 1,707 บริษัท ถือว่ามีจำนวนมากที่สุดในประวัติศาสตร์ และจากข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า (2554) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543-2554 มีการอนุญาตให้นักลงทุนที่เป็นชาวญี่ปุ่นสูงถึงร้อยละ 36 ของนักลงทุนชาวต่างด้าวทั้งหมด จึงอาจกล่าวได้ว่าประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญด้านการลงทุนในประเทศไทย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคลากรของประเทศจะต้องเร่งพัฒนาทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ เพื่อรับมือกับการแข่งขันที่นับวันจะสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาญี่ปุ่น

ในการเรียนภาษาต่างประเทศ *ความเชื่อ* เป็นปัจจัยสำคัญทางจิตวิทยาที่แสดงให้เห็นถึงแนวคิดทัศนคติของผู้เรียนซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ *ความเชื่อ* เป็นสิ่งที่ผลักดันให้เกิดการกระทำ และผลสะท้อนจากการกระทำเป็นสิ่งที่ทำให้ *ความเชื่อ* เปลี่ยนแปลงไปได้เช่นกัน Abraham & Vann (1987) กล่าวว่า *ความเชื่อ* จะส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษา *ความเชื่อ* ของผู้เรียนมีผลต่อกลยุทธ์การเรียน กลยุทธ์ การเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็จะมีผลกระทบต่อสภาวะอารมณ์ของผู้เรียนเช่นกัน เช่น ช่วยลดความกังวลใจ และเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน (Ellis, 1994) *ความเชื่อ* และกลยุทธ์การเรียนของผู้เรียนจะมีความสัมพันธ์กัน ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จมักจะมี *ความเชื่อ* ที่ดีหรือมีทัศนคติในด้านบวก ในขณะที่ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จมักจะมี *ความเชื่อ* และทัศนคติในด้านลบ (Yang, 1999)

ผู้วิจัยอยากทราบถึง *ความเชื่อ* ของผู้เรียนสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นที่มีต่อการเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ จึงได้ทำการศึกษา *ความเชื่อ* ในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจของนิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อนำข้อมูลเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน เนื้อหารายวิชา และการจัดกิจกรรมรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจให้เหมาะสม มีประสิทธิภาพและตรงกับความต้องการของผู้เรียน

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มเป้าหมายออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่เคยเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (นิสิตชั้นปีที่ 4) และกลุ่มที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (นิสิตชั้นปีที่ 3) โดยตั้งสมมุติฐานว่า กลุ่มที่เคยเรียน และกลุ่มที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ จะมีค่าเฉลี่ย *ความเชื่อ* ในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจที่แตกต่างกัน และผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนวิชานี้จะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้มาใช้ประโยชน์ เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ และรายวิชาภาษาญี่ปุ่นอื่น ๆ ได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจความเชื่อ ของนิสิตที่เคยเรียนและไม่เคยเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเชื่อระหว่างกลุ่มนิสิตที่เคยเรียนและไม่เคยเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ

ขอบเขตงานวิจัย

1. รายวิชาที่ศึกษาคือ รายวิชา143361 ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (Business Japanese)
 - จำนวน 3 หน่วยกิต 3(2-2-5) บรรยายและปฏิบัติ อย่างละ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
 - เนื้อหารายวิชา : *ประเพณีปฏิบัติและการใช้ภาษาในทางธุรกิจของญี่ปุ่น การใช้ศัพท์ทางธุรกิจด้านต่าง ๆ การใช้ภาษาญี่ปุ่นในการทำงาน*
 - ทำการสอนโดยอาจารย์ชาวไทยและชาวญี่ปุ่น
 - กิจกรรมในการเรียนการสอนบรรยาย การจำลองสถานการณ์จริง การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นต้น
2. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยพะเยา ปีการศึกษาที่ 2/2558
 - กลุ่มที่ 1 หมายถึงนิสิตชั้นปีที่ 4 คือนิสิตที่เคยเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ จำนวน 25 คน
 - กลุ่มที่ 2 หมายถึงนิสิตชั้นปีที่ 3 คือนิสิตที่ไม่เคยเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจจำนวน 39 คน

ระยะเวลาในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการระหว่างเดือน มกราคม 2558 ถึง มกราคม 2559

นิยาม “ความเชื่อ” และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีผู้ให้นิยามของ “ความเชื่อ” ไว้หลายประการด้วยกัน เช่นราชบัณฑิตยสถาน (2525) ได้ให้ความหมาย “ความเชื่อ” คือ เห็นจริง วางใจ ไว้ใจ มั่นใจ และนับถือ ส่วน “ความเชื่อ” ในแนวคิดของนักจิตวิทยาทางสังคม จะหมายถึงการประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางบวกหรือในทางลบ ความเชื่อสร้างทัศนคติ ในขณะที่ทัศนคติ เป็นสิ่งที่ผลักดันให้เกิดความเชื่อซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับระบบความเชื่ออย่างลึกซึ้ง (สุพรรณษา พิณศรี , 2554) และธวัช ปุณโณทก (2528) ได้ให้ความหมาย “ความเชื่อ” ว่า เป็นการยอมรับอันเกิดอยู่ในจิตสำนึกของมนุษย์ ต่อพลังอำนาจเหนือธรรมชาติที่เป็นผลดี หรือ ผลร้ายต่อมนุษย์หรือสังคมมนุษย์นั้น ๆ

Horwitz (1985) ได้รายงานว่าความเชื่อบางอย่างของผู้เรียนอาจนำไปสู่ความคาดหวังในด้านลบของผู้สอนได้ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนของผู้เรียนที่จะประสบความสำเร็จ สุพรรณษา พิณศรี (2544) ได้อ้างถึงงานวิจัย 橋本洋二 (1993) ที่รายงานว่าผู้เรียนมีความเชื่อว่ามีแรงจูงใจที่ชัดเจนในการเรียน ไม่จำเป็นต้องเรียนเก่งแต่ถ้ามีความพยายามก็จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาญี่ปุ่นได้ และยังพบอีกว่าผู้เรียนมีความเชื่อต่อบทบาทของผู้สอน สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนจะมีผลต่อความสำเร็จต่อการเรียน และความเชื่อมีอิทธิพลต่อการเลือกกลยุทธ์ในการเรียนภาษาของผู้เรียน เช่นเดียวกับการศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองของ Bialystok (1981) ที่พบว่าผู้เรียนมีความเชื่อว่าการเรียนภาษาที่สองควรเรียนแบบใด และความเชื่อนี้มีผลต่อผู้เรียนในด้านการเลือกใช้กลยุทธ์ที่จะช่วยในการเรียน

Horwitz (1987) ได้สำรวจความเชื่อผู้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษา 5 ประเด็น คือ ความยาก ความถนัด ธรรมชาติ กลยุทธ์การสื่อสาร และแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลจากการสำรวจพบว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยของ Horwitz (1988) ซึ่งเป็นคนแรกที่คิดแบบทดสอบในการวัดความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองทั้งของผู้เรียนและผู้สอน เรียกแบบทดสอบนี้ว่า *The Belief About Language Learning Inventory* (BALLI) ที่นิยมใช้ในการวิจัยกันอย่างแพร่หลายด้านความเชื่อของผู้เรียนภาษาที่สองแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านความยาก 2) ด้านความถนัด 3) ด้านกลยุทธ์การสื่อสาร 4) ด้านธรรมชาติ และ 5) ด้านแรงจูงใจและความคาดหวัง

จากสำรวจความต้องการ การใช้ภาษาญี่ปุ่นจากประชากร 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เรียน กลุ่มธุรกิจ และกลุ่มผู้ใช้ภาษาญี่ปุ่น โดยเดือนใจ ตันงามตรง (2537) พบว่าความหลากหลายด้านการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยยังมีไม่มากพอ ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาในด้านภาษาเพียงอย่างเดียว และได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ในด้านการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยหรือสถาบัน ควรจัดหลักสูตรให้มีความหลากหลาย การเรียนการสอนควรจะเน้นศัพท์ทั่วไปและศัพท์เฉพาะทางที่นำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

งานวิจัยด้านความเชื่อในการเรียนภาษาญี่ปุ่น โดย กมลทิพย์ พลบุตร (2551) ตามแบบสอบถาม BALLI ผลจากการวิจัยพบว่านักศึกษาไทยส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นมีความสำคัญ และรู้สึกสนุกในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ส่วนความเชื่อในการเรียนพบว่าผู้เรียนมีความเชื่อทั้งในลักษณะที่ส่งเสริมและไม่ส่งเสริมต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่น นรินุช ดำรงชัย (2554) รายงานว่าบัณฑิตที่สำเร็จด้านญี่ปุ่นศึกษามีความคาดหวังสูงต่อทักษะด้านการใช้ภาษา การพูด การอ่าน และการฟัง ส่วนความคาดหวังอันดับต้น ๆ ของผู้ประกอบการชาวญี่ปุ่น คือ ทักษะด้านการทำความเข้าใจ และ ทักษะภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ

จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยความเชื่อในการเรียนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งจะยังไม่ได้ลงไปถึงความเชื่อในรายวิชา ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการปูพื้นฐานที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพของนิสิต นอกจากความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น ด้านวัฒนธรรม อาจจะไม่เพียงพอ เพราะโอกาสในการทำงานมีข้อจำกัด แต่ถ้ามีความรู้พื้นฐานด้านภาษาญี่ปุ่นธุรกิจเบื้องต้น ทักษะการใช้คำศัพท์ ส่วนงานเชิงธุรกิจ ฯลฯ บัณฑิตจะสามารถนำความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่นไปต่อยอดให้มีความก้าวหน้าด้านอาชีพการงานได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงความเชื่อในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ ซึ่งจะสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีบริษัทญี่ปุ่นเข้ามาตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนิสิตที่จะออกไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ใช้ตัวอย่างที่เป็นนิสิตชั้น ปีที่ 4 และ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยพะเยา ปีการศึกษา 2/2558 จำนวนทั้งสิ้น 64 คน

สมมุติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่า “ นิสิตกลุ่มที่เคยเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจหรือนิสิตชั้นปีที่ 4 และนิสิตกลุ่มที่ไม่เคยวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ หรือนิสิตชั้นปีที่ 3 จะมีค่าเฉลี่ยความเชื่อในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ ที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ”

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามที่ดัดแปลงมาจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองที่เรียกว่า Belief About Language Learning Inventory (BALLI) ของ Horwitz (1985, 1988) ซึ่งนิยมใช้ในการวิจัยกันอย่างแพร่หลาย และเพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดัดแปลงแบบสอบถามจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และปรับข้อคำถามบางข้อให้ตรงตามวัตถุประสงค์และตามประสบการณ์ของผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนรายวิชานี้ด้วย แบบสอบถามมีคำถามทั้งหมด 34 ข้อ แยกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ : 1) ความยาก (*the difficulty*) 4 ข้อ 2) ความถนัด (*aptitude*) 6 ข้อ 3) กลยุทธ์การสื่อสาร (*communication strategies*) 10 ข้อ 4) ธรรมชาติ (*the nature*) 6 ข้อ และ 5) แรงจูงใจและความคาดหวัง (*motivations and expectations*) 8 ข้อ

แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มีคำตอบระดับความคิดเห็น ให้เลือก 5 ระดับ ตามมาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีทรงคุณวุฒิก็คือ ผศ.ดร.จิตติมา กาวิระ และ ผศ.ดร.ผณิตรา ธีรานนท์ เป็นผู้ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของคำถามประเด็นการวิจัย

ค่าน้ำหนักคะแนนตัวเลือกตอบ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
ระดับ 5	4.50 - 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4	3.50 - 4.49	เห็นด้วย
ระดับ 3	2.50 - 3.49	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	1.50 - 2.49	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1	1.00 - 1.49	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลกระทำโดยแจกแบบสอบถามให้กับนิสิตชั้นปีที่ 3 - 4 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยพะเยา จำนวนทั้งหมด 64 คน โดยที่ผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบาย ชี้แจงคำถามในแต่ละข้อ ใช้เวลาในการทำแบบสอบถามประมาณ 40 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยวิธีทางสถิติ คือ ค่าร้อยละ (Percentage,%), ค่าเฉลี่ย (Mean, \bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.) และการทดสอบสมมุติฐาน สถิติที่ใช้ คือการทดสอบโดยใช้ t - test ที่ระดับความเชื่อมั่น .05

ผลการศึกษา

ตอนที่ 1 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ

ประเด็นที่ 1 ด้านความยากในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (4 ข้อย่อย)

นิสิตกลุ่มที่ 1 : นิสิตร้อยละ 85.60 (\bar{x} 4.28 และ S.D. 0.842) มีความเชื่อในระดับเห็นด้วยเมื่อแยกตามรายข้อพบว่าร้อยละ 65.6 (\bar{x} 3.28 และ S.D. 0.678) เห็นด้วยปานกลางว่า วิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจยากกว่าวิชาภาษาญี่ปุ่นวิชาอื่น ร้อยละ 92 (\bar{x} 4.60 และ S.D. 0.645) และ ร้อยละ 97.6 (\bar{x} 4.88 และ S.D. 0.332) เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่าการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ สำนวน และคำศัพท์เป็นเรื่องยาก ร้อยละ 87.2 (\bar{x} 4.36 และ S.D. 0.638) เห็นด้วยว่า การเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจประเพณีปฏิบัติธุรกิจเป็นเรื่องยาก

นิสิตกลุ่มที่ 2 : นิสิตร้อยละ 84.2 (\bar{x} 4.21 และ S.D. 0.779) มีความเชื่อในระดับเห็นด้วยเมื่อแยกตามรายข้อพบว่าร้อยละ 75.4 (\bar{x} 3.77 และ S.D. 0.706) ร้อยละ 83.6 (\bar{x} 4.18 และ S.D. 0.756) และ ร้อยละ 82.6 (\bar{x} 4.13 และ S.D. 0.801) เห็นด้วยว่า วิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจยากกว่าวิชาภาษาญี่ปุ่นวิชาอื่น การเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ สำนวน และประเพณีปฏิบัติธุรกิจเป็นเรื่องยาก และร้อยละ 95.4 (\bar{x} 4.77 และ S.D. 0.485) เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่า การเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจคำศัพท์ธุรกิจเป็นเรื่องยาก (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 : แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) และระดับความคิดเห็นของนิสิตกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ด้านความยากในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (4 ข้อย่อย)

ข้อคำถาม	นิสิตกลุ่มที่ 1 (N = 25)				นิสิตกลุ่มที่ 2 (N = 39)			
	\bar{x}	S.D.	%	ระดับความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	%	ระดับความคิดเห็น
1. วิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจยากกว่าวิชาภาษาญี่ปุ่นวิชาอื่น	3.28	0.678	65.6	เห็นด้วยปานกลาง	3.77	0.706	75.4	เห็นด้วย
2. การเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจสำนวนเป็นเรื่องยาก	4.60	0.645	92.0	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.18	0.756	83.6	เห็นด้วย
3. การเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจคำศัพท์ เป็นเรื่องยาก	4.88	0.332	97.6	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.77	0.485	95.4	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. การเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจประเพณีปฏิบัติธุรกิจเป็นเรื่องยาก	4.36	0.638	87.2	เห็นด้วย	4.13	0.801	82.6	เห็นด้วย
ในภาพรวม	4.28	0.842	85.6	เห็นด้วย	4.21	0.779	84.2	เห็นด้วย

ประเด็นที่ 2 ด้านความถนัดในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (6 ข้อย่อย)

นิสิตกลุ่มที่ 1 : ร้อยละ 59.8 มีความเชื่อในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อแยกรายข้อพบว่าร้อยละ 78.4 ร้อยละ 74.4 ร้อยละ 72 เห็นด้วยว่า นิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นสามารถเรียนวิชานี้ได้ทุกคนคนที่มีความรู้พื้นฐานภาษาญี่ปุ่นดีจะเรียนวิชานี้ได้ดี และนิสิตวิชาเอกบางคนมีความสามารถพิเศษในการเรียนวิชานี้

ร้อยละ 61.6 **เห็นด้วยปานกลาง**ว่า **ข้าพเจ้ามีความสามารถในการเรียนวิชานี้** ร้อยละ 42.4 **ไม่เห็นด้วย**ว่า **เพศหญิงจะเรียนได้ดีกว่าเพศชาย** และ ร้อยละ 29.6 **ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง**ว่า **คนที่มีความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์จะเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจได้ไม่ดี**

นิติตกลุ่มที่ 2 : ร้อยละ 59.4 มีความเชื่อในระดับ**เห็นด้วยปานกลาง** เมื่อแยกตามรายข้อพบว่า ร้อยละ 78.8 และ ร้อยละ 74.4 **เห็นด้วย**ว่า **คนที่มีความรู้พื้นฐานภาษาญี่ปุ่นจะเรียนวิชานี้ได้ดี** และ นิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นสามารถเรียนวิชานี้ได้ทุกคน ร้อยละ 68.2 และ 59.5 **เห็นด้วยปานกลาง** ว่า นิสิตวิชาเอกบางคนมีความสามารถพิเศษในการเรียนวิชานี้ และ**ข้าพเจ้ามีความสามารถในการเรียนวิชานี้** ร้อยละ 40 และ 36.4 **ไม่เห็นด้วย**ว่า **เพศหญิงจะเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจได้ดีกว่าเพศชาย** และ นิสิตเอกภาษาญี่ปุ่นสามารถเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจได้ทุกคน (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 : แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) และระดับความคิดเห็นของ นิสิตกลุ่มที่ 1 และ 2 ด้านความถนัดในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (6 ข้อย่อย)

ข้อคำถาม	นิติตกลุ่มที่ 1 (N = 25)				นิติตกลุ่มที่ 2 (N = 39)			
	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น
5. คนที่มีความรู้พื้นฐานภาษาญี่ปุ่นจะเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจได้ดี	3.72	0.936	74.4	เห็นด้วย	3.92	0.900	78.8	เห็นด้วย
6. นิสิตวิชาเอกบางคนมีความสามารถพิเศษในการเรียนวิชานี้	3.60	0.764	72.0	เห็นด้วย	3.41	0.880	62.2	เห็นด้วย ปานกลาง
7. ข้าพเจ้ามีความสามารถในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ	3.08	0.862	61.6	เห็นด้วย ปานกลาง	2.97	0.811	59.5	เห็นด้วย ปานกลาง
8. เพศหญิงจะเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจได้ดีกว่าเพศชาย	2.12	1.013	42.4	ไม่เห็นด้วย	2.00	0.761	40.0	ไม่เห็นด้วย
9. นิสิตด้านวิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์จะเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจได้ไม่ดี	1.48	0.653	29.6	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	1.82	0.885	36.4	ไม่เห็นด้วย
10. นิสิตเอกภาษาญี่ปุ่นสามารถเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจได้ทุกคน	3.92	1.187	78.4	เห็นด้วย	3.72	0.916	74.4	เห็นด้วย
ในภาพรวม	2.99	1.274	59.8	เห็นด้วย ปานกลาง	2.97	1.175	59.4	เห็นด้วย ปานกลาง

ประเด็นที่ 3 ด้านกลยุทธ์การสื่อสารในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (10 ข้อย่อย)

นิติตกลุ่มที่ 1 : ร้อยละ 80.4 มีความเชื่อในระดับ**เห็นด้วย** เมื่อแยกรายข้อพบว่า ร้อยละ 92 และ ร้อยละ 91.2 **เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง**ว่า **การเรียนโดยการไปฝึกปฏิบัติเป็นเรื่องจำเป็น** และ**การฝึกฝนทบทวนเป็นประจำจะทำให้เรียนได้ดี** ร้อยละ 88.8 ,86.4 ,84.0 ,82.4 ,74.4 และ 74.4 ใน 6 ข้อย่อย **เห็นด้วย**ว่า **การพูดภาษาญี่ปุ่นด้วยสำเนียงที่ถูกต้องเป็นเรื่องสำคัญ** การเรียนที่มีประสิทธิภาพคือให้ผู้สอนอธิบาย

การใช้จำนวนคำศัพท์ธุรกิจในสถานการณ์จริง การเรียนวิชานี้จะทำให้มีทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่น หากปล่อยให้การใช้จำนวนและคำศัพท์ผิดตั้งแต่แรกการแก้ไขให้ถูกต้องเป็นเรื่องยาก การฝึกฝนการฟังจำนวน คำศัพท์ธุรกิจจากสื่อการสอนเป็นเรื่องสำคัญ และการเรียนวิชานี้เป็นการเพิ่มความสามารถการสื่อสาร ร้อยละ 65.6 เห็นด้วยปานกลางว่า รู้สึกไม่มั่นใจ รู้สึกอายเมื่อใช้จำนวนและคำศัพท์ธุรกิจผิด และเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ จะใช้การคาดเดา

นิสิตกลุ่มที่ 2 : นิสิตร้อยละ 83.4 มีความเชื่อในระดับเห็นด้วย เมื่อแยกตามรายข้อพบว่าร้อยละ 93.3 เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่าการเรียนโดยการไปฝึกปฏิบัติเป็นเรื่องจำเป็น และ การฝึกฝนทบทวนเป็นประจำ จะทำให้เรียนได้ดี ร้อยละ 89.2 ,88.7 ,85.3 ,82.1 ,77.9 ,77.9 ,74.4 และ 72.4 ใน 8 ข้อย่อย เห็นด้วยว่า การเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจทำให้มีทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่น การเรียนที่มีประสิทธิภาพคือการให้ผู้สอน อธิบายการใช้จำนวนคำศัพท์ธุรกิจในสถานการณ์จริง การพูดภาษาญี่ปุ่นด้วยสำเนียงที่ถูกต้องเป็นเรื่องสำคัญ การเรียนวิชานี้เป็นการเพิ่มความสามารถในการสื่อสาร เมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์จะใช้การคาดเดา การฝึกฝน การฟังจำนวนคำศัพท์ธุรกิจจากสื่อการสอนเป็นเรื่องสำคัญ ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจและ รู้สึกอายเมื่อใช้จำนวน และคำศัพท์ธุรกิจผิด และการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจหากปล่อยให้การใช้จำนวนและคำศัพท์ผิดตั้งแต่แรก การแก้ไขให้ถูกต้องภายหลังจะเป็นเรื่องยาก (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 : แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) และระดับความคิดเห็นของ นิสิตกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ด้านกลยุทธ์การสื่อสารในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (10ข้อย่อย)

ข้อ คำถามย่อย	นิสิตกลุ่มที่ 1 (N = 25)				นิสิตกลุ่มที่ 2 (N = 39)			
	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น
11. ข้าพเจ้ารู้สึกไม่มั่นใจ รู้สึกอายเมื่อใช้จำนวนและคำศัพท์ธุรกิจผิด	3.28	1.370	65.6	เห็นด้วย ปานกลาง	3.72	0.972	74.4	เห็นด้วย
12. เมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ ข้าพเจ้าจะใช้การคาดเดา	3.28	1.100	65.6	เห็นด้วย ปานกลาง	3.90	0.852	77.9	เห็นด้วย
13. การเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจทำให้มีทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่น	4.20	0.764	84.0	เห็นด้วย	4.46	0.643	89.2	เห็นด้วย
14. การพูดภาษาญี่ปุ่นด้วยสำเนียงที่ถูกต้องเป็นเรื่องสำคัญ	4.44	0.821	88.8	เห็นด้วย	4.26	0.685	85.3	เห็นด้วย
15. การฝึกฝนทบทวนเป็นประจำจะทำให้เรียนวิชานี้ได้ดี	4.56	0.583	91.2	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.67	0.530	93.3	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
16. การเรียนหากปล่อยให้การใช้จำนวนคำศัพท์ผิดตั้งแต่แรก การแก้ไขให้ถูกต้องเป็นเรื่องยาก	4.12	0.971	82.4	เห็นด้วย	3.62	1.016	72.4	เห็นด้วย
17. การฝึกการฟังจำนวนคำศัพท์จากสื่อการสอนเป็นเรื่องสำคัญ	3.72	1.137	74.4	เห็นด้วย	3.90	0.882	77.9	เห็นด้วย

ข้อ คำถามย่อย	นิติตกลุ่มที่ 1 (N = 25)				นิติตกลุ่มที่ 2 (N = 39)			
	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น
18. การเรียนที่มีประสิทธิภาพคือ ให้ผู้สอนอธิบายการใช้สำนวน คำศัพท์ธุรกิจในสถานการณ์จริง	4.32	0.748	86.4	เห็นด้วย	4.44	0.680	88.7	เห็นด้วย
19. การเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ การไปฝึกปฏิบัติเป็นเรื่องจำเป็น	4.60	0.645	92.0	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.67	0.577	93.3	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
20. การเรียนวิชานี้เป็นการเพิ่ม ความสามารถในการสื่อสารได้ดี	3.72	1.061	74.4	เห็นด้วย	4.10	0.754	82.1	เห็นด้วย
ในภาพรวม	4.02	1.045	80.4	เห็นด้วย	4.17	0.848	83.4	เห็นด้วย

ประเด็นที่ 4 ด้านธรรมชาติในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (6 ข้อย่อย)

นิติตกลุ่มที่ 1 : นิติตร้อยละ 70.2 มีความเชื่อในระดับ**เห็นด้วย** เมื่อแยกตามรายข้อพบว่าร้อยละ 80.8, 79.2 และร้อยละ 75.2 **เห็นด้วย**ว่า การเรียนวิชานี้ได้ดีจำเป็นต้องใช้สำนวนและคำศัพท์ธุรกิจได้ จำเป็นต้องรู้ประเพณีปฏิบัติ และการเรียนวิชานี้เป็นการเรียนที่ใช้คำศัพท์ทางธุรกิจด้านต่าง ๆ มากมาย ร้อยละ 65.6 ,63.2 และ ร้อยละ 56.8 **เห็นด้วยปานกลาง**ว่า การเรียนวิชานี้แตกต่างจากการเรียน ภาษาญี่ปุ่นวิชาอื่น คนที่จะเรียนวิชานี้ได้ดีต้องมีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจญี่ปุ่น และการเรียนวิชานี้ได้ดี ควรเรียนกับผู้สอนชาวญี่ปุ่นเท่านั้น

นิติตกลุ่มที่ 2 : นิติตร้อยละ 76.2 มีความเชื่อในระดับ**เห็นด้วย** เมื่อแยกตามรายข้อพบว่า ร้อยละ 87.7 , 85.1 , 79 ,76.4 และ ร้อยละ 74.9 **เห็นด้วย**ว่า การเรียนวิชานี้ได้ดีจำเป็นต้องใช้สำนวน และคำศัพท์ธุรกิจได้ การเรียนวิชานี้เป็นการเรียนที่ใช้คำศัพท์ทางธุรกิจด้านต่าง ๆ มากมาย การเรียนวิชานี้ จำเป็นต้องรู้ประเพณีปฏิบัติ และคนที่เรียนวิชานี้ได้ดี ต้องมีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจญี่ปุ่น การเรียนวิชานี้ แตกต่างจากการเรียนภาษาญี่ปุ่นวิชาอื่น และมีเพียงหนึ่งข้อย่อยที่พบว่านิติตร้อยละ 53.8 มีความเชื่อในระดับ**เห็นด้วย** ปานกลางว่า การเรียนวิชานี้ได้ดี ควรเรียนกับผู้สอนชาวญี่ปุ่นเท่านั้น (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 : แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) และระดับความคิดเห็น ของนิติตกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ด้านธรรมชาติในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (6 ข้อย่อย)

ข้อ คำถามย่อย	นิติตกลุ่มที่ 1 (N = 25)				นิติตกลุ่มที่ 2 (N = 39)			
	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น
21. การเรียนวิชานี้ได้ดีจำเป็นต้อง ใช้สำนวนและคำศัพท์ธุรกิจได้	4.04	0.611	80.8	เห็นด้วย	4.38	0.711	87.7	เห็นด้วย
22. การเรียนวิชานี้ได้ดีจำเป็นต้อง รู้ประเพณีปฏิบัติ	3.96	0.790	79.2	เห็นด้วย	3.95	0.724	79.0	เห็นด้วย

ข้อ คำถามย่อย	นิสิตกลุ่มที่ 1 (N = 25)				นิสิตกลุ่มที่ 2 (N = 39)			
	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น
23. การเรียนวิชานี้ได้ดี ควรเรียน กับผู้สอนชาวญี่ปุ่นเท่านั้น	2.84	0.746	56.8	เห็นด้วย ปานกลาง	2.69	0.893	53.8	เห็นด้วย ปานกลาง
24. การเรียนวิชานี้ เป็นการเรียนที่ ใช้คำศัพท์ทางธุรกิจด้านต่าง ๆ	3.76	1.091	75.2	เห็นด้วย	4.26	0.637	85.1	เห็นด้วย
25. คนที่จะเรียนวิชานี้ได้ดี ต้องมี ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจญี่ปุ่น	3.16	1.143	63.2	เห็นด้วย ปานกลาง	3.82	0.977	76.4	เห็นด้วย
26. การเรียนวิชานี้แตกต่างจาก การเรียนภาษาญี่ปุ่นวิชาอื่น	3.28	0.936	65.6	เห็นด้วย ปานกลาง	3.74	0.637	74.9	เห็นด้วย
ในภาพรวม	3.51	0.995	70.2	เห็นด้วย	3.81	0.946	76.2	เห็นด้วย

ประเด็นที่ 5 ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (8 ข้อย่อย)

นิสิตกลุ่มที่ 1 : นิสิตร้อยละ 74.6 มีความเชื่อในระดับเห็นด้วย และเมื่อแยกรายข้อพบว่า ร้อยละ 90.4 เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการใช้วิชานี้ในการทำงานเป็นเรื่องสำคัญ และคุณเรียนวิชานี้เพราะต้องการนำไปใช้ในการทำงาน ร้อยละ 77.6, 75.2 และร้อยละ 71.2 เห็นด้วยว่า คุณเรียนวิชานี้เพราะจะสามารถเป็นล่ามญี่ปุ่นได้ เพราะต้องการไปทำงานที่ประเทศญี่ปุ่น และเพราะอยากได้งานดี เงินเดือนสูงในบริษัทญี่ปุ่น ร้อยละ 66.4, 64.0 และร้อยละ 6.08 เห็นด้วยปานกลางว่า เรียนวิชานี้เพราะจะได้รู้จักคนญี่ปุ่น เพราะชอบและสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่น และเพราะได้เปรียบกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนวิชานี้

นิสิตกลุ่มที่ 2 : นิสิตร้อยละ 78.2 มีความเชื่อในระดับเห็นด้วย เมื่อแยกตามรายข้อพบว่าร้อยละ 89.7, 88.2, 81.5, 76.9 และร้อยละ 73.8 เห็นด้วยว่า เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจเพราะต้องการนำไปใช้ในการทำงาน การใช้วิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจในการทำงานเป็นเรื่องสำคัญ เพราะอยากได้งานดี เงินเดือนสูงในบริษัทญี่ปุ่น เพราะจะได้รู้จักคนญี่ปุ่น และเพราะชอบและสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่น ส่วนร้อยละ 68.7 เห็นด้วยปานกลางว่า เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจเพราะได้เปรียบกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียนวิชานี้ (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 : แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ (%) และระดับความคิดเห็นของ นิสิตกลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 2 ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ (8 ข้อย่อย)

ข้อ คำถามย่อย	นิสิตกลุ่มที่ 1 (N = 25)				นิสิตกลุ่มที่ 2 (N = 39)			
	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น
27. การใช้วิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ ในการทำงานเป็นเรื่องสำคัญ	4.52	0.823	90.4	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	4.41	0.751	88.2	เห็นด้วย

ข้อ คำถามย่อย	นิสิตกลุ่มที่ 1 (N = 25)				นิสิตกลุ่มที่ 2 (N = 39)			
	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{x}	S.D.	%	ระดับ ความคิดเห็น
28. คุณเรียนวิชานี้เพราะต้องการนำไปใช้ในการทำงาน	4.52	0.770	90.4	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.49	0.854	89.7	เห็นด้วย
29. คุณเรียนวิชานี้ เพราะได้เปรียบกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียน	3.04	1.136	60.8	เห็นด้วยปานกลาง	3.44	0.852	68.7	เห็นด้วยปานกลาง
30. คุณเรียนวิชานี้เพราะอยากได้งานดีเงินเดือนสูงในบริษัทญี่ปุ่น	3.56	1.261	71.2	เห็นด้วย	4.08	0.929	81.5	เห็นด้วย
31. คุณเรียนวิชานี้เพราะจะทำให้สามารถเป็นล่ามญี่ปุ่นได้	3.88	0.013	77.6	เห็นด้วย	3.56	1.021	71.3	เห็นด้วย
32. คุณเรียนวิชานี้เพราะชอบและสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่น	3.20	1.225	64.0	เห็นด้วยปานกลาง	3.69	0.863	73.8	เห็นด้วย
33. คุณเรียนวิชานี้เพราะต้องการไปทำงานที่ประเทศญี่ปุ่น	3.76	1.300	75.2	เห็นด้วย	3.85	0.904	76.9	เห็นด้วย
34. คุณเรียนวิชานี้เพราะจะได้รู้จักคนญี่ปุ่นได้ดี	3.32	1.314	60.4	เห็นด้วยปานกลาง	3.79	0.801	78.9	เห็นด้วย
ในภาพรวม	3.73	1.223	74.6	เห็นด้วย	3.91	0.936	78.2	เห็นด้วย

**ตอนที่ 2 การทดสอบสถิติของสมมุติฐาน
สมมุติฐานการวิจัย**

H_0 : ไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเชื่อระหว่างกลุ่มนิสิต ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

H_1 : มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเชื่อระหว่างกลุ่มนิสิต ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความเชื่อต่อการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ ระหว่างนิสิตกลุ่มที่ 1หรือกลุ่มที่เคยเรียน และนิสิตกลุ่มที่ 2 หรือกลุ่มที่ไม่เคยเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ โดยการทดสอบค่า t (t – test) ด้านความยากในการเรียน ด้านความถนัดในการเรียน ด้านกลยุทธ์การสื่อสารในการเรียน ด้านธรรมชาติในการเรียน และ ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียน (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 สรุปผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเรื่องความเชื่อใน ของนิสิตกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษป้อนธุรกิจ โดยการทดสอบค่า t (t – test)

ด้าน	นิสิตกลุ่มที่ 1 (N = 25)		นิสิตกลุ่มที่ 2 (N = 39)		t- test	สรุปผล
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ความยากในการเรียน	4.28	0.842	4.21	0.779	0.514	ไม่แตกต่างกัน
2. ความถนัดในการเรียน	2.99	1.274	2.97	1.175	0.924	ไม่แตกต่างกัน
3. กลยุทธ์การสื่อสารในการเรียน	4.02	1.045	4.17	0.848	0.061	ไม่แตกต่างกัน
4. ธรรมชาติในการเรียน	3.51	0.995	3.81	0.946	0.003	แตกต่างกัน
5. แรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียน	3.73	1.223	3.91	0.936	0.064	ไม่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้านี้มุ่งเน้นในเรื่องความเชื่อในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษป้อนธุรกิจ ของนิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเนื้อหาหรือรายวิชา การออกแบบการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมทั้งในชั้นเรียน และนอกชั้นเรียนให้เหมาะสม แยกอภิปรายผลตามประเด็นต่าง ๆ *เรียงตามค่าร้อยละ* จากมากไปหาน้อย ดังนี้

ลำดับที่ 1. ด้านความยากในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษป้อนธุรกิจ

ผลการวิจัยพบว่านิสิตกลุ่มที่ 1 ร้อยละ 85.6 นิสิตกลุ่มที่ 2 ร้อยละ 84.2 มีความเชื่อด้านความยากในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษป้อนธุรกิจในระดับเห็นด้วย เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยความเชื่อในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษป้อนธุรกิจที่ไม่แตกต่างกันในทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 นิสิตทั้งสองกลุ่มมีความเชื่อเหมือนกันว่าวิชาภาษาอังกฤษป้อนธุรกิจเป็นวิชาที่ยาก ซึ่งความเชื่อนี้เป็นความเชื่อสากล เช่นจากงานวิจัยของ Horwitz (1987) ที่ได้ศึกษาประชากรอเมริกันที่เรียนภาษาที่สองพบว่าผู้เรียนมีความเชื่อว่าการเรียนภาษาที่สองเป็นเรื่องยาก เช่นเดียวกันกับการศึกษาของกมลทิพย์ พลบุตร (2551) ที่รายงานว่าผู้เรียนเชื่อว่าภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่มีความยากง่ายแตกต่างกัน และภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ยาก เมื่อดูตามรายชื่อจะพบว่าความเชื่อนี้จะสอดคล้องกับคำตอบนิสิตทั้งสองกลุ่มที่มีความเชื่อในระดับเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในข้อที่ว่า *การเรียนวิชาภาษาอังกฤษป้อนธุรกิจ คำศัพท์ธุรกิจและสำนวนเป็นเรื่องยาก* การที่นิสิตมีความเชื่อเช่นนี้ เพราะนิสิตมีความเชื่อมาก่อนแล้วว่าภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ยาก ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างไปจากภาษาไทย และอาจจะเนื่องมาจากนิสิตมีประสบการณ์ในการเรียนภาษาญี่ปุ่นที่เน้นการท่องจำคำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ นิสิตจึงมีความเชื่อว่ายาก เพราะจะมีคำศัพท์ และสำนวนที่เฉพาะ

ลำดับที่ 2. ด้านกลยุทธ์การสื่อสารในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษป้อนธุรกิจ

ผลการวิจัยในภาพรวม พบว่านิสิตกลุ่มที่ 1 ร้อยละ 80.4 และนิสิตกลุ่มที่ 2 ร้อยละ 83.4 มีความเชื่อด้านกลยุทธ์การสื่อสารในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษป้อนธุรกิจในระดับเห็นด้วย เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่าง

ค่าเฉลี่ย พบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันในทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 เมื่อพิจารณาในรายหัวข้อย่อยจะพบว่านิสิตทั้งสองกลุ่ม มีความเชื่อและเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งใน 2 หัวข้อคือการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจการฝึกปฏิบัติเป็นเรื่องสำคัญ และการฝึกฝนและทบทวนเป็นประจำจะทำให้เรียนวิชานี้ได้ดี ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับการวิจัยของ Horwitz (1987) ที่รายงานว่าคุณเรียนชาวอเมริกันที่เรียนภาษาที่สองมีความเชื่อว่าการฝึกฝนภาษาในห้องปฏิบัติการทางภาษาเป็นประจำเป็นเรื่องสำคัญ สอดคล้องกับผลการวิจัยของกมลทิพย์ พลบุตร (2551) ที่รายงานว่าการฝึกภาษาในห้องปฏิบัติการและการฝึกซ้ำๆ เป็นเรื่องจำเป็น

นิสิตกลุ่มที่ 1 เห็นด้วยปานกลางว่า รู้สึกไม่มั่นใจ รู้สึกอายเมื่อใช้สำนวนและคำศัพท์ธุรกิจผิด และเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์จะใช้วิธีการคาดเดาซึ่งเป็นความเชื่อที่เป็นประโยชน์ต่อการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม แสดงให้เห็นว่านิสิตมีเจตคติในด้านบวกต่อการเรียนวิชานี้ ซึ่ง Kern (1995) กล่าวว่าความเชื่อในเชิงบวกจะช่วยแก้ปัญหาในการเรียนภาษาที่สอง และรักษาแรงจูงใจในการเรียน

ลำดับที่ 3. ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ

ผลการวิจัยพบว่านิสิตกลุ่มที่ 1 ร้อยละ 74.6 และนิสิตกลุ่มที่ 2 ร้อยละ 78.2 มีความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจในระดับเห็นด้วย เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันในทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 นิสิตกลุ่มที่ 1 เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่า เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจเพราะต้องการนำไปใช้การทำงานเป็นล่ามได้ ต้องการไปทำงานที่ญี่ปุ่น และได้งานดีเงินเดือนสูง แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความเชื่อในแรงจูงใจและความคาดหวังเพื่ออาชีพของตน และมีความเชื่อในระดับเห็นด้วยว่า เพราะชอบและสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่น และจะได้รู้จักคนญี่ปุ่นได้ดี แสดงให้เห็นว่านิสิตมีความเชื่อต่อแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนวิชานี้ ทั้งลักษณะจากความสนใจในการได้ประโยชน์เพื่อการทำงาน อาชีพ ผู้คนและวัฒนธรรม ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการวิจัยของอาติยา รัตนวิระกุล (2552) ที่รายงานว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของคนไทยทั้งในระดับมหาวิทยาลัย และพนักงานบริษัท คือต้องการนำไปใช้ในการท่องเที่ยว และทำงานบริษัทที่ญี่ปุ่น และจากคำกล่าวของHudson (2000) ที่ว่าแรงจูงใจในเชิงใช้ประโยชน์การเรียนภาษาที่สอง สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน ทั้งในระดับโรงเรียน มหาวิทยาลัย การทำงาน และการได้รับค่าตอบแทนสูง

ลำดับที่ 4. ด้านธรรมชาติในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ

ผลการวิจัยพบว่านิสิตกลุ่มที่ 1 ร้อยละ 70.2 กลุ่มที่ 2 ร้อยละ 76.7 มีความเชื่อด้านธรรมชาติในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจในระดับเห็นด้วย เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05

ความเชื่อของนิสิตทั้งสองกลุ่ม เห็นด้วยที่ว่า การเรียนให้ได้ดีต้องใช้สำนวนและคำศัพท์ธุรกิจได้ และการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจเป็นการเรียนที่ใช้คำศัพท์ทางธุรกิจด้านต่าง ๆ มากมาย แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเชื่อว่าการเรียนในรายวิชานี้ คือการเรียน สำนวน คำศัพท์ทางธุรกิจด้านต่าง ๆ ซึ่งจะแตกต่างจากผลงานวิจัยของ Horwitz (1987) ที่รายงานว่าคุณเรียนภาษาที่สองไม่มีความเชื่อดังกล่าว อาจจะเนื่องมาจากการเรียนภาษาที่สองเช่นภาษา อังกฤษ หรือ ภาษาญี่ปุ่น ของนิสิตที่เน้นการท่องจำคำศัพท์ และไวยากรณ์ อย่างไรก็ตามการที่นิสิตทั้งสองกลุ่มมีความเชื่อในระดับเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า การเรียนวิชา

ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจให้ได้ดีควรเรียนกับผู้สอนชาวญี่ปุ่นเท่านั้น แสดงให้เห็นว่านิสิตมีความเชื่อในด้านบวก เชื่อมั่นในบทบาทของครูผู้สอนว่าการเรียนได้ดีหรือไม่ดีไม่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนว่าเป็นครูคนไทยหรือครูคนญี่ปุ่น

ลำดับที่ 5. ด้านความถนัดในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ

ผลการวิจัยในภาพรวม พบว่านิสิตกลุ่มที่ 1 ร้อยละ 59.8 นิสิตกลุ่มที่ 2 ร้อยละ 59.4 มีความเชื่อ ด้านความถนัดในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจในระดับ เห็นด้วยปานกลาง เมื่อทดสอบความแตกต่าง ค่าเฉลี่ย พบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกันในทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 จะเห็นได้ว่า นิสิตทั้งสองกลุ่มมีความเชื่อในเรื่องของความถนัดในการเรียนที่เหมือน ๆ กัน

การที่นิสิตทั้งสองกลุ่ม ไม่เห็นด้วยเป็นอย่างมากยิ่งว่า เพศหญิงจะเรียนได้ดีกว่าเพศชาย และนิสิต ที่มีความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ จะเรียนได้ไม่ดี จะสอดคล้องกับการศึกษาของกมลทิพย์ พลบุตร (2551) ที่ได้รายงานความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น กล่าวว่าอาจจะ เป็นเพราะ การเรียนภาษาที่สองในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนแบบท่องจำคำศัพท์ และไวยากรณ์ เรื่องเพศหรือความถนัดด้านวิทยาศาสตร์จึงไม่น่าจะเกี่ยวข้อง และการที่นิสิตทั้งสองกลุ่ม เห็นด้วยในระดับ ปานกลางว่า นิสิตวิชาเอกบางคนมีความสามารถพิเศษในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ แสดงให้เห็นว่า นิสิตทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อการเรียนวิชานี้ในเชิงบวก และประเมินความสามารถของตนเองในระดับกลาง คือไม่สูงหรือต่ำ

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจ

1. จากผลการวิจัยพบว่านิสิตทั้งสองกลุ่มมีความเชื่อมั่นในบทบาทของครูผู้สอนว่าการเรียนวิชานี้ ไม่ขึ้นอยู่กับผู้สอนว่าเป็นคนไทยหรือคนญี่ปุ่น ความเชื่อในด้านนี้จะส่งผลดีต่อการเรียนของผู้เรียน ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ในการเรียนการสอนและการสื่อสารจัดกิจกรรมที่น่าสนใจที่เสริมแรงจูงใจให้กับผู้เรียน
2. ผู้สอนควรใช้สื่อการสอนที่สมจริง เช่น สื่อการเรียนที่เน้นทักษะในการสื่อสาร และความรู้เชิงวัฒนธรรม ที่มี CD หรือ DVD ประกอบ เป็นวิธีการหนึ่งที่น่าจะแก้ไขความเชื่อของผู้เรียน
3. ความเชื่อในด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นธุรกิจของนิสิตทั้งสองกลุ่ม เห็นด้วยว่าต้องการนำความรู้ไปใช้การทำงาน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความเชื่อในแรงจูงใจจากประโยชน์ เพื่องานอาชีพของตน ดังนั้นในการเรียนการสอน ผู้สอนควรสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการทำงาน ในบริษัทญี่ปุ่น รวมทั้งประวัติ วัฒนธรรมและการใช้ชีวิตในสังคมญี่ปุ่นไปด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเรื่องความเชื่อของนิสิตในการเรียนวิชา ภาษาญี่ปุ่นธุรกิจโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยเสนอว่าควรทำการวิจัยเพิ่มเติม โดยเฉพาะในเชิงคุณภาพ เพราะมีรายงานการวิจัยหลายเรื่อง เช่น Abraham & Vann (1987) รายงานว่า ความเชื่อของผู้เรียน มีผลต่อกลยุทธ์การเรียน และกลยุทธ์การเรียนจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตามที่รายงานการวิจัย ของ Bialystok (1981) ที่พบว่าผู้เรียนมีความเชื่อว่าการเรียนภาษาควรเรียนแบบใด และความเชื่อนี้มีผล ต่อผู้เรียนในด้านการเลือกใช้กลยุทธ์ที่จะช่วยในการเรียน

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ พลบุตร.(2551). *ความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาญี่ปุ่น.วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.ปีที่5 ฉบับที่2 (พฤษภาคม-สิงหาคม).หน้า 12-13*
- เดือนใจ ต้นงามตรง.(2537). *การสำรวจความต้องการและการใช้ภาษาญี่ปุ่นของภาคธุรกิจ. คณะกรรมการส่งเสริมงานวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*
- ธวัช ปุณโณทก.(2528). *ความเชื่อพื้นฐานอันสัมพันธ์กับวิถีชีวิตในสังคมอีสานในวัฒนธรรมพื้นบ้าน คติ ความเชื่อ.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- นรีนุช ดำรงค์ชัย.(2544). *รายงานฉบับสมบูรณ์เรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อคุณสมบัติของผู้ประกอบการศึกษาด้านญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทย. เสนอต่อสำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ราชบัณฑิตยสถาน.(2525). พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานพหุศาสตร์ราช2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.*
- สุพรรณษา พิณศรี. (2554). *การศึกษาความแตกต่างระหว่างคำทับศัพท์ในภาษาไทยและไกรโกะ ในภาษาญี่ปุ่น.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.*
- อาลิยา รัตนวิระกุล (2552). *ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อและแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่น. สารนิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ .*
- Abraham and Vann, (1987) *Strategies of two language learners: A case study. In A.L. Wenden , & J.Rubin (Eds.) Learner strategies in language learning. London: Prentice Hall International, 85-102.*
- Bialystok, E. (1981).The role of conscious strategies in second language proficiency. *Modern Language Journal, 65(1), 24-35.*
- Ellis, N. C. (1994). *The study of Second Language Acquisition. Hong Kong: Oxford University Press. 473-474*
- Horwitz, E. K.(1985). Using student beliefs about language learning and teaching in the foreign language methods course. *Foreign Language Annals,18(4), 333-340.*
- Horwitz, E. K. (1987). *Surveying student beliefs about language learning. London: Prentice Hall.*
- Horwitz, E. K. (1988).The beliefs about language learning of beginning university foreign language students. *Modern Language Journal, 72(3), 283-294.*
- Hudson, G. (2000). *Essential Introductory Linguistics. Blackwell Publishers.*
- Kern, R. G. (1995). Students' and teachers' beliefs about language learning. *Foreign Language Annals, 28(1), 71-92*
- Yang, (1999), The relationship between EFL learners' beliefs and learning strategy use. *System, 27(4), 515-535.*
- 橋本洋二.(1993)「言語学習についてのビリーフの把握ための試み—BALLIを用いて—」『日本語教育論集』第12号, 筑波大学留学生センター、PP.215-241

เอกสารออนไลน์

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. กระทรวงพาณิชย์.(2554). ข้อมูลการอนุญาตและการออกหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจ.
กรุงเทพมหานคร: กระทรวงพาณิชย์กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2554
จาก <http://www.dbd.go.th/download/PDF.law/Explain>

โพสต์ทูเดย์. ข่าวประชาคมอาเซียน. ส่องเทรนด์เศรษฐกิจอาเซียน 59. ธุรกิจญี่ปุ่นเชื่อมั่นลงทุนไทย.
สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2559 จาก <http://www.posttoday.com/biz/aec>